

ബി സി ന സ്ഥ ന ട യ

അനിരുദ്ധൻ

—വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ

ബന്ധനസ്ഥനായ

അനിരുദ്ധൻ

—————

ഗ്രന്ഥകർതാ

ചെങ്കുണ്ടത്തറ നാരായണമേനോൻ.

—————

പ്രസാധകൻ

പി. വി. ഇടുപ്പ്.

—————

രചനാകാലം:

“അനുഭവപ്രശ്നിക” പ്രബു.

1914.

വില ൧. ൩൦.

(പകർപ്പവകാശം പ്രസാധകനു്)

വല്ലഭത്താല നാരായണമനോനവർകൾ.

MANGALODAYAM CO., LTD.,

TRICHUR.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

അനിരുദ്ധൻ

(1)

മായാരണത്തിൽ വളരെബുദ്ധർ ചേർന്നു, തീവ്ര-
വ്യായാമനാകമനിരുദ്ധനെ വെന്ന ശേഷം,
ധീരൻ ബാണസചിവേന്ദ്രനാഷ്ട്രഹത്തിൽ-
പ്പോയാൻ, തടീയസഖി ചെന്നറിയില്ലമൂലം.

(2)

തപിട്ടോലമക്ഷികൾ, നരച്ചു വളർന്നു മാറിൽ-
ത്തോട്ടോരു താടി, ചുളി വീണു പരന്നു നെറി,
മുട്ടോളമെത്തിയ ഭുജാമുസലങ്ങളെന്തി
മട്ടോടവൻ വിലസി മേറ്റുരദീഗ്ലകായൻ.

(3)

പ്രാലേയശൈലരുചിയം നിജമാളികണ്ഠ
മേ,ലേറെ മോടി തടവുന്ന വരാന്തയിങ്കൽ,
മാലേന്തി വാടുമുഷ മന്ദിതചേഷ്ടയായി-
ട്ടാ,ലേഖ്യരൂപിണി കണകഥ കാണുമാറായ്.

(4)

ഊലസ്യമാണ്ട മുഖമൊട്ടു കുനിച്ചു, വേർത്ത
മാലസ്ഥലം മുറ്റുകരത്തുളിർകൊണ്ടു താങ്ങി,
ചലഞ്ചി മിന്നുമൊരു വെൺകുളിർകൽത്തറയ്ക്കു
മേലങ്ങു, ചാരുമുഖി ചാരിയിരുന്നിടുന്നു,

(൨)

(5)

മല്ലായുധത്തഴ കണക്കു തഴച്ച കൂന്ത-
ലല്ലാമഴിഞ്ഞഴകിലാ മണിവേദിതഃന്മൽ,
മല്ലാക്ഷിതൻപിറകിലായ്ച്ചിതറിക്കിടപ്പു:
നല്ലാറ്റാനഭസി കാർമുകിൽമാല പോലേ.

(6)

വീതാസ്ഥയായ് സുദതി തങ്ങളിലെങ്കിലും, തൽ-
പൃതാസ്സദപ്രണയബന്ധവശാൽ കണക്കേ,
ശ്രീ താവുമാത്തനുവിലാകലമട്ടിൽ നിൽപു-
ണ്ടേതാനുമുത്തമവിഭ്രഷകളുണ്ടുമിങ്ങാ.

(7)

പീനസ്കനിയ്ക്കുടയ ചാരുകചോത്തരീയം
ഭൃനതപശംസിനെടുവീപ്പുകളാലുലഞ്ഞും,
സ്ഥാനത്തുനിന്നു കുറെ നീങ്ങിയ, മശ്രു വീണ-
സ്ത്രനം നനഞ്ഞു, മൊളി കെട്ടുമിരന്നു മുററും.

(8)

മാലാണ്ട നായികയെ നോക്കിയ, മങ്ങിടയ്ക്കു
ലോലാശ്രുപുണ്ണനിജദൃഷ്ടികളെത്തുടച്ചും,
ചേലാൻ പൊൻപിടിയണിക്കളിർതാലപുന്ത-
ത്താലാളിമാരവളെ വീശുവതുണ്ടു മന്ദം.

6. വീതാസ്ഥ=ആദരവില്ലാതായവൾ. തൽപൃ-
ശാൽ=അവളാകുന്ന പരിശുദ്ധമായ വാ.സസ്ഥാന
ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹബന്ധം നിമിത്തം. തങ്ങളുടെ
സ്നേഹത്തിന്നു പാശ്രീഭവിച്ചവർ, സംഗതിവശാൽ
തങ്ങളിൽ നിരാദരരായിത്തീർന്നാലും, സത്തുക്കൾ അ
വരെ വെടിയുന്നതല്ലല്ലോ.

(൩)

(9)

കുമാരനാഥൻ പ്രഭുമാരികൾ വിഷാദ-
സംഭാവമില്ല, മകൃത്രിമവസ്തുലതപാൽ
വൻഭാവമേതൊരു കണ്ടു, കുറച്ചു നേരം
സ്കന്ദനായവിടെ നിന്ന നിലയ്ക്കു നിന്നാൻ!

(10)

താതൻറയാഗമനമാസ്സുവി ചിത്രലേഖ
ജാതപരം നികടമാൻറിയിച്ചു നേരം,
ഛാ! തനപി, തൽക്ഷണമുണർന്നതു പോലെണീറാ-
പ്പുതസപഭാവനെ യഥോചിതമാദരിച്ചു.

(11)

വീനാനുരാഗവശയാൽ, ചിലതൊക്കെയോതീ-
ടാനാണു മന്ത്രിയെ വരുത്തിയതല്ലൊ; - ഷെന്നാൽ,
നാനാവികാരപരിവാർ തയാം കുമാരി
മൗനാതിലഹലനവിധിയ്ക്കുസമത്വയായി.

(12)

ചിന്താശതക്ഷുഭിതയാം ബലിസുന്ദരാഗ്ര-
സന്താനവല്ലി സചിവോത്തമനോടിദാനിം
എന്താണെടുത്തു പറവാൻ തുടരുന്നതെ, നൂ
ഘന്താളിമാരലമുഴരൊടു നോക്കി നില്പായ്.

(13)

ധീ മങ്ങുമാറുടനടൻ, വിവിധം വികാര-
സ്സോമം കടന്നവളെയിട്ടു ഞെരുക്കിടുമ്പോൾ,
പ്രേമപ്രസിക്കതമതിയായ്, പിതൃതുല്യനാക-
മാ മന്ത്രിവൃദ്ധനൊടു ബാലികയെന്തു ചൊല്ലും?

12. ബലിസുന്ദരം=ബാണൻ.

(൧)

(14)

നേരിട്ടമഷ്, മഴലെന്നിവ, നെഞ്ചിടിപ്പാം
ഭേരിപ്രണാദമിടചേർത്തടരാടി മേന്മേൽ,
ഭൂരിത്രവാദികളെയൊട്ടു ജയിയ്ക്കയാലാ -
ച്ചാരിത്രശാലിനി ചിരാലൊരു വീപ്പു വിട്ടു.

(15)

പാറുന്നതുണ്ടു പുരുതീപ്പൊരി, യെന്നു തൊന്നും-
മാറുള്ള തീക്ഷ്ണതരവീക്ഷകളാൽ പ്രകാശം
നീറുന്നവസ്ഥ സചിവേന്ദ്രനുചേർത്തു, മന്യു-
വേദം മനസപിനി ഭൃശസപരമോതി പിന്നെ:-

(16)

“ഹാ! ജന്മസീതി പല യോഗഗണത്തെയൊര-
യ്ക്കോജസ്സുകൊണ്ടു വിമമിച്ചു യവാവൃതനെ
വ്യാജപ്പയറിൽ വിജയിച്ചുരളുന്ന ദൈത്യ-
രാജനെന്നഴം സചിവപുംഗവ, മംഗളം തേ!

(17)

“തൊരാചരിച്ചവരിലെന്നിയെ, വാങ്ങു പോലേ,
മറാരിലെങ്കിലുമണയ്ക്കുക ദണ്ഡമെന്നോ,
ഉറാളുകൾക്കിതുവരെയ്ക്കുമകാർച്ചു ചർച്ചു
പറാതെ ന്ത്തിയ ഭവാൻറെ നയം വിധിപ്പൂ?

(18)

“ഞാനാളയച്ചിഹ വരുത്തിയതാണു; തന്നെ-
ത്താനാർച്ചുപുത്രനെഴുനളുകയല്ല ചെയ്തു;
നാനാതരത്തിലപരാധമൊരാൾക്കു, ബന്ധ-
സ്ഥാനാപ്തിയന്വന്ദു;-മിതോ ബലിവംശധർമ്മം?

(൭)

(19)

“അച്ചാരശീലനമഘാനപിതനെന്നു തന്നെ
വെച്ചാലു, മെൻ പെരിയ തെറ്റൊഴിയുന്നതാണോ?
ഏച്ചാപലാലപനയംധനി മുന്ദു കാലു
വെച്ചാളെ വിട്ടു, നഗനണങ്ങിനെ ശിക്ഷ നല്കാം?”

(20)

“കാരാധിവാസമവിടെയ്ക്കു വിധിച്ചതോത്താൽ,
ഘോരാപരാധമുടയോരിവൾ വല്ലുതന്നേ;
വീരാവരോധപദസംശ്രയധന്യയാം ഞാൻ
രീരാകൃതായ്മതയൊടൊത്തു മരിച്ചുകൊള്ളാം!!

(21)

അല്ലാത്തിലെ, ന്തിനിനിയും മമ ദണ്ഡം? - മെന്നെ -
കൊല്ലാതെ കൊന്നിടുക ചെയ്തുകഴിഞ്ഞുവല്ലോ!”
വല്ലാത്ത തൊണ്ടവിറയാൽ, വരവാൻ; ശേഷം
ചൊല്ലാൻ കുഴങ്ങി, യൊരു കുട്ടികണക്കു കേണാൾ.

(22)

കാരാലയം വലജനോചിതമെങ്ങു? സൗഖ്യം
സാരാർന്നാം സുചരിതൻ നിജനാഥനേങ്ങോ?
കരാതെ പറിയ കരോരവിപത്തിതിൽ, കണ്ണൻ -
നീരാക്കമാരിക തടുത്തിടുമെത്രനേരം?

(23)

പാരം മനസ്സിലിവിടെ, ണ്ങിനെ വേണ്ടു സാന്തപ -
പ്രാരംഭം, മെന്നു പിതൃമന്ത്രി പരങ്ങിടുമ്പോൾ,
നാരസ്യമശ്രു കരൊ വാൻതിൽവെച്ചു, തെല്ല
ഭാരം കുറഞ്ഞ നില പൂണ്ടു, വൾ ചൊല്ലി വീണ്ടും:-

16 . അഘാനപിതൻ = ചാതകി (അപരാധി)

(൩)

(24)

“താതന്നു ഞാനിഹ വധുജനവജ്ജ്യമാകും
സപാതന്ത്ര്യമാൻതിലുമെന്തഭിമാനഭംഗം?
ഛാ! തന്നുകൾക്കുനല്ലവീരവധുപദംപി-
യേതല്ലനെങ്കിലുമസമ്മതമാവതുണ്ടോ?

(25)

“വീരാഗ്രന്ഥം, ഭൂവി ക്ഷീനനമാണു താനെ,-
ന്നാ രാജമാന്യചരിതൻ വെളിവാക്കിയല്ലോ!
നാരായണാത്മജസുതനൊരു ദാസിയായി-
ത്തീരാനു,മേതു നൃപകന്യ കൊതിയ്ക്കയില്ല?”

(26)

മൃദാണ്ട വീപ്പിടുമമാത്യനരച്ച:- “വത്സേ,
തേടായ്ക്ക മന്യ; ശുഭമായ്ക്കമൊക്ക മേലിൽ!
ഇടയാൻ വായ്ക്കമനരാഗനദിയ്ക്ക വിപ്ലവം
കൂടാത്തൊഴുക്കുവദിയ്ക്കുകയില്ല ദൈവം!

(27)

“ഏകാന്തരൂപമിഹ നിന്നനല്ലാനരാഗം
സപീകാർക്കോടയിലിരിപ്പതു തന്നെ; പക്ഷേ,
മേ കാർയ്ക്കുവേദിനി! യശോധനനാം നൃപനു
ലോകാവവാദമഖിലോപരി ഗണമല്ലീ?

(28)

“നില്പാഞ്ഞ കോപഭരമൊന്നൊഴിയട്ടെയല്ല-
ന്നെ;-ല്ലാം യഥേഷ്ടൻ യിച്ചു ശരിപ്പെടുത്താം;
തെല്ലാശപസിയ്ക്ക.” — “തവ സൽസഖി, ചിത്രലേഖേ,
വല്ലായ്മ തേടിടരുതെ”ന്നെ,ഴനേറു പൃഥുൻ

(29)

പേരും, വിടൻ പനിനീർമലരികൾ മഞ്ഞു-
നീത്തുള്ളി പോല, രുണമായ കവിപാത്തടത്തിൽ,
വീത്തുള്ള ദീഗ്ലനയനങ്ങളിൽനിന്നു ബാഷ്പം
പാത്തു, ത്പലാക്ഷി വരമന്ത്രിയൊടൊന്നു ചൊന്നാറെ:

(30)

“ശോകാഞ്ജി യാണ്ടൊരു ചന്ദൻ ഹതജീവിതത്തി-
ലാകാക്ഷയുണ്ടു മമ ബാസുജനന്തൻ നെങ്കിൽ,
ഏകാകിയായ് പ്രിയനിരിയ്ക്കുമിടത്തിലൊന്നു
പോകാൻ, ഭവാനനുവദിയ്ക്കണമിപ്പൊഴെന്നെ!”

(31)

കാരാത്തപേക്ഷയിതു കേട്ടുളവു, പാത്തടത്തി..
ലാ രജകീയപുരുഷനൊരു മിന്നൽ പാഞ്ഞു:
ചേരാത്തൊഴ ല്ലു നൃപദണ്ഡിതനാം യുവാവായ്-
ച്ചേരാൻ, സ്വയം വിടുകയോ നൃപപുത്രിയായ്!!

(32)

ആ മന്ത്രിതങ്കൽ, നൃപഭക്തിഭരം, കമാരീ-
പ്രേമപ്രകാശമിവ തമ്മിലൊരേതരത്തിൽ
വ്യാമദ്മൊട്ടിട നടന്നു; ദശാവിശേഷാൽ
സാമന്ത്യാമൊന്നൊടുവിലത്തതു താൻ ജയിച്ചു!

(33)

തൻപ്രജന്തൻ സ്ഥിരതയാലൊ, രു ഭാവഭേദം
സംപ്രസ്താദപദനതാർലിയന്നിടാതേ,
സംപ്രത്യുഷാപതി, തുറങ്കിൽ വെറുനിലത്തു,
‘ചമ്പ്രംപടിഞ്ഞു’ ജു പവുണ്ണൊടിരുന്നിടുന്നു.

(൮)

(34)

വീരകുടലുൾ ഹരിചന്ദനമാം രണാസ്യകു-
പുരം പുരണ്ട വിരിമാർന്നു തെല്ലു താഴേ,
ആരമ്യബഹുപർ ഘങ്ങു വിണച്ചു കെട്ടി,
സൈപരം വസു ചിടുകയാണീഹ കൃഷ്ണവെഴുത്രൻ.

(35)

സപ്തപ്രസാദമലർമങ്ക രമിച്ചെഴും മു-
ത്തുക്കുൻറ പുണ്യപുരിയിൽ, സപമണീഗൃഹത്തിൽ,
സപ്തനസൈന്യമൊടു മുൻപു വസു ചു പോലി,-
ങ്ങുനസത്തനിധ കല്ലറ പുകിരിപ്പൂ!!

(36)

വാരുറ ചല്ലി, വിരിവേറിയ നെററി, ധീര-
ചരക്കുളാം രുചിരദൃഷ്ടികളെന്നിതെല്ലാം,
താരണ്യലക്ഷ്മിയെ, നന്നത്തു കുറുത്ത മാശ
ചേരും തദാസ്യനളിനത്തിൽ വളർത്തിരുന്നു.

(37)

ശ്രീമദപുഷ്പത്തിനെതിർത്തോൾ വരെ നീണ്ടിറങ്ങി,-
ക്കാർമണ്ഡലദ്വൃതി തിരണ്ടു ചുരണ്ടു കേശം,
പോർമന്നിലെപ്പൊടി പുരണ്ടു പരത്തു ചെമ്പി-
ച്ചാമട്ടിലും നയനമോഹനമായിരുന്നു!

(38)

കൂറാൻ മന്ത്രിയുടെ മൗനമയാനുവാദാൽ,
കാരായ്പ്പൊരും കഴലിയാൾ നടകൊണ്ടു തന്നേ,
പാറാവുകാർ സപദി സംഭ്രമകമ്പമേന്തും
മാറായ്ത്തുറന്നൊര തുറുധിനകത്തു പുകാൾ.

(൯)

(39)

ഘാ! മൺകടത്തിലെരിയുന്ന മണിപ്രദീപം,
ഭീമശംമശാനഭൂവി നട്ട രസാലപോതം,
ധൂമത്തിൽ വെച്ചു മലർ,കുപ്പയിലിട്ട സാമു-
ഗ്രാമം, ഗ്രഹപ്പിഴയിൽ മങ്ങിയെഴുന്ന ഭാഗ്യം,

(40)

പകുത്തിലാണ്ട ചെറുദന്തി, മൃഷാപവാദ-
ത്തികൽപ്പതിച്ച സുയശസ്സി വയെന്നപോലേ,
വൻകല്ലറയ്ക്കുകമിരുന്നിടമാ യുവാവീ
മങ്കക്കൊടിയ്ക്കുമ പുരോഭൂവി കാണമാറായ്!

(യുഗകർ)

(41)

കാരാഗൃഹത്തിലിരുളിൽ, പ്പതുക്കൊണ്ടൽ മുട്ടം
താരാധിനായകനെ മുശലചകോരി പോലേ,
പേരാളിടം ദയിതനെച്ചുത! കണ്ടു താവ-
ഭാരാൽ കുമാരി കൊടുതായൊരവസ്ഥ തേടീ.

(42)

വണ്ടാരണിക്കുഴലഴിഞ്ഞു പുറത്തു ചിന്നി-
കൊണ്ടാത്മവല്ലഭ വരും വരവന്നകാണേ,
കണ്ടാൻ കല്ലറയിലെച്ചെറുതാം വെളിച്ചം-
കൊണ്ടാ യുവാവലഘുനെഞ്ചിടി പൂണ്ടു കണ്ടു.

(43)

കാരാഗൃഹസ്ഥനതിഥിയ്ക്കുതിരേല്പിനായി-
ദൂരാത്തസംഭ്രമമെനീയ്ക്കുവതിന്നു മുന്നേ,
ആരാലണഞ്ഞവളു,ഴുക്കു പതിഞ്ഞ മഞ്ഞ-
‘വീരാളി’ചേൻ രമണാങ്കതലത്തിൽ വീണാൾ.

39. രസാലപോതം = തേന്മാവിൻതൈ.

(൧൦)

(44)

ആ ലോകസുന്ദരിയെ വെക്കുമെടുത്തു വേണ്ടും
പോലോമനിച്ചുരസി ചേർത്തു പുണൻ, കാന്തൻ,
ചേലോടു കൂന്തൽ ചിതറും കവിളത്തു ചുംബി-
ച്ചാലോലബാഷ്പരധരി കൈത്തളിരാൽത്തുടച്ചാൻ.

(45)

ഘോരായുധവ്രഹ്ണിതകാന്തകളേബരം കൈ-
ത്താരാൽക്കനിഞ്ഞഹഹ! തൊട്ടു തലോടിടുമ്പോൾ,
ശ്രീരാജകന്യകൾ കൊതിച്ചുവരുന്ന വീര-
ദാരാസ്പദത്തിലുമുഷ്ണു വിരക്തി തോന്നീ!

(46)

ദാരങ്ങൾതൻ പരമദീനത കാണുകയാലാ-
ലീരന്നഭൂതചരയൈശ്വര്യലയം പിണഞ്ഞും;
പാരം പതച്ചു കരൾ; മേനി വിയർത്തു; നാസാ-
ദപാരം വിടൻ; മിഴിയിൽച്ചുട്ടനീരയൻ.

(47)

സൈപരം സഗൽഗദമുരച്ചു കുമാരനെ:—“നീ-
യാരംഭ? —മാഗ്ഗുരുജനാജ്ഞ ഗണിച്ചിടാതേ,
സ്രീരത്നമേ, ഭവതി ബന്ധനമേറാ കുറ-
ക്കാരുൻറ സന്നിധിയിലെങ്ങിനെ വന്നുചേൻ?

(48)

“ആഗസപിയായ്, സുതനു, സമ്പ്രതി ഞാൻ: നിനക്കി-
ണ്ണുഗസധികപ്രസവസൈൗഭഗമാം പദത്താൽ,
ഭൂഗർഭഗേഹമിതിലെച്ചുരടിൽച്ചുവിട്ടാൻ
യോഗം വരത്തിയതു മാമകദോഷമല്ലോ!

48. ആഗസപി = അപരാധി.

(൧൧)

49

“പ്രേമത്തോടും പരിണയിച്ചു വധുടിയെത്തൻ-
ധാമം നയിച്ചു; പചരിപ്പു ദരിദ്രർ പോലും;
ഈ മന്ദഭാഗ്യനെ വരിച്ചതുമൂല, മെന്നാ-
രോമല്ല, ബന്ധശൃംഖലയായിതു ബന്ധുഗേഹം!

(50)

“ദേവരിവീരഭടശസ്ത്രശതങ്ങളോര
നോവകെയിപ്പൊഴുതിലാണറിയുന്നതീ ഞാൻ:
മാൽ വായ്ചുഴന്നു, കൃപണകൃതി പൂണ്ടു വാസു-
ദേവാത്മജസ്സുഷ തുറുകിലണഞ്ഞുവല്ലോ!!

(51)

“വൈവശ്രമുള്ളിലിയലാഴ്ന്നു, ശുഭേ, നിരല-
നായ്ന്നിതിപ്പൊഴനിരലന, മെന്നതിങ്കൽ:
ദൈവം മരിച്ചു കരതീടി, ലരക്ഷണത്താൽ
ദേവൻ വെറുപുഴ! മഹാബ്ബി മരപ്രദേശം!

(52)

“എന്നാലയേ ഭവനസാധി, തവാനരാഗ-
മെന്നായുധം, മഹിതമെൻവശമുള്ള കാലം,
ഒന്നായ്ജഗത്തിലെ വിപത്തുകളൊക്കെ നേർത്തു
വന്നാലു, മില്ലി വനഭങ്ഗഭയം തരിമ്പും!!

(53)

“ഏതാകിലും, ദയവു ചെയ്തു തിരിച്ചുപോകാൻ
നീ താമസ'യ്ക്കരുത!-പേക്കു, യിതൊന്നു താൻ മേ:
താതാവമാനകരമാകിയ കൃത്യമെങ്ങു?
വീതാഘമം കുലവധുജനമെങ്ങു? ഭദ്രേ.”

50. വാസുദേവാത്മജസ്സുഷ = പ്രദ്യുക്തന്റെ പുത്രഭായ്.

(൧൨)

(54)

ഇക്കല്യാഭന്തുമൊഴി കേട്ടെടുത്തു, ഴനേറു നിന്നു
നല്ലുണ്ടുമാറ്റിനന്തിരാം തൊഴുകയുമായി,
ഉല്ക്കമ്പമാൻ കരളാവതു പോലുറപ്പി-
ച്ചുക്കുമുദാഷിണി കനിഞ്ഞറിയിച്ചിതേവം:-

(55)

“ചൊല്ലു, ഭിദ്ദശയിലാക്കിയതെ, ന്പ്രഭോ! കേ-
ടാറങ്ങയെച്ചുവലയാമിചളെ;—കിലും, മേ
തൊരത്രയും സഭയമിങ്ങു ചൊറുത്തു, തൃക്ക-
ലാറത്തെനിഷ്ഠനവദിഷ്ഠക നിത്യദാസ്യം!

(56)

“ജീവാധിനായക, ഭവൻ പ്രണിതാതുരങ്ങുഗ;-
നാവസമോ, മലിനബന്ധഗൃഹാന്തരത്തിൽ;
ഈ വാസ്തുവസ്ഥിതി മറന്നി, വിടുത്തെ വ്!ട്ടു
പോവാൻ കഥിഷ്ഠരുതു ദാസിയൊടൊൻ, ദയാലോ!

(57)

“മല്ലാളനൈകവര! മറെവിടെഴുമിച്ചാൽ
തെല്ലാശപസിപ്പതിനെനിഷ്ഠകൃതാകുമിപ്പോൾ?
വല്ലാത്തിരുട്ടായിതെത്ര സുഖാധ്യ, മങ്ങ-
ന്നില്ലാത്ത മാമകമഹാമണിമേടയെക്കാൾ!!

(58)

“പോകട്ടെ, യജ്ഞനരിശപ്പെടുമെന്ന കാർഷ്യം!
സ്രീകൾക്കു ഭന്തുമസഹചര്യ വെടിഞ്ഞിടാമോ?
ഹ!കഷ്ടമെൻദുരിത!—മെന്നെ വെറുത്തുവല്ലോ
ലോകത്തിലെൻപുരമദൈവതമാം ഭവാനം!!”

(൧൩)

(59)

വീങ്ങിത്തുടഞ്ഞ മിഴി രണ്ടിലുമശ്രൂ ചിന്നി-
ത്തേങ്ങിക്കരഞ്ഞി തവളിത്രയുമോതി വീണ്ടും;
തുങ്ങിക്കിടക്കുമകളെടുമായ്, തുലോം മാൽ
താങ്ങിത്തളൻ പടി താനു തദാനനാഷ്ടം.

(60)

ആരോമലിൻ തൊഴുത കയ്യ പിടിച്ചു ചുംബി-
ച്ചോ,രോ വികാരഗതിയാലുഴലും കുമാരൻ
താരോടുമാത്തനു നിജോരസി ചേർത്തു നിന്നീ-
ശ്ശീരോതിനാൻ പ്രണയവിക്ലബമാം സപരത്തിൽ:—

(61)

“പ്രാണാധിഭക്തി! കരയായ്;—രിമുക്തനാനാ-
ബാണാളി താങ്ങുവതിനീയൊരു നെഞ്ചു പോരും;
ബാണാത്മജാനയനനീരൊരു തുളി പോലും
വീണാൽസ്സഹിപ്പതനീരുദ്ധനസാധ്യമത്രേ!!

(62)

“ആപത്തു, ഭാവിയിലിരിയ്ക്കുവതായ ഭാഗ്യ-
ദീപത്തിനുള്ള നിഴലാണു;—ഴലായ്യിതികൽ!
നീ, പക്ഷുളാക്ഷി, നിജസത്മനി ചെന്നു വാഴ്ക
താവത്തിനിത്തളിരുമെയ്യിരയാക്കിടാതേ.

(63)

“ഉല്ലാസദാഹവവിനോദവശാൽ കുറച്ചൊ-
ന്നില്ലായ്യില്ല മമ മെയ്യിൻ വാട്ടമിപ്പോൾ;
അല്ലാത, പായകരവീഡകളൊന്നുമോറി-
ട്ടില്ലം;- കയാൽ വെറുതെയൊണിഹ സംഭ്രമം തേ.

(൧൪)

(64.)

“നില്പാതെ പോരിലുഴലും തവ താതനെനെ
വെല്ലാൻ ചതിപ്പണിതുടങ്ങിയതെന്റെ ഭാഗ്യം!
അല്പംജ്ജിലു, ഗ്രഹിതൃദുഃഖമിവൻനിമിത്തം,
ഘൃപ്തംബുജാക്ഷി, തവ നേരിടുമായിരുന്നു!!

(65.)

“ക്ഷേമം കെടുത്തിടുമമങ്ഗളമാം പുഴുക്കു-
ത്താമജ്ജേളംഗി, ചെറുതും പിന്നയാതെ തന്നേ,
നാമന്തരങ്ഗളവിനട്ടു വളർത്തിടുനീ
പ്രേമദ്രുതം സഫലമായ് വിലസും ക്രമത്താൽ!

(66.)

“ആരോമലേ, സ്വദിതി കൈവിടുകിസ്ഥലത്തെ;-
കാരോചവേശമബലാജനവജ്ജ്യമല്ലീ?
നേരോതിടാം; ഭവതിയിസ്ഥിതിയിൽ കഴിക്കു-
മോരോ നിമേഷവുമടിയ്ക്കുടി ഭൃസ്സഹം മേ!”

(67.)

സന്നാങ്ഗിയാളഥ സശങ്കമെടുത്തു കാട്ടി
തന്നാശയം:—“തവ നിദേശമിവണ്ണമെങ്കിൽ,
എന്നാത്മനാഥ! ദയ ചെയ്തധുനാ ഭവാന്റെ
വാനാലയാക്കുക മമ പ്രതിസംപ്രയാണം!

(68.)

“നേരായ് ക്ഷമിയ്ക്കൂ, മകൾതൻ വിഴയാലമഷ്-
ഭാരാസ്ഥനായ ഗുരുവിൻ വിവരീതകൃത്യം!
ചേരാത്ത ദ്വേഷലർശം ചിത്രവർത്തിയാമോ?
ധീരാഗ്രന്യനങ്ങിഹ മറുത്തരുളായ്വേണം!!”

(68)

(69)

ഏവം കുമാരിയൊരുമട്ടറിയിയ്ക്കെ, യൊട്ടു
ഭാവം പകന്നു, യദുനന്ദനനുചുരിച്ചാൻ:—

“ഹാ! വൻഭയം തടവിൽനിന്നുമൊളിച്ചു ചാടാൻ,
ഭാവൽക്കകാന്തനൊരു തസ്തുരനോ? സുശീലേ!

(70)

“സ്താരാനതാവഗരിമാവിനു കീഴടങ്ങി, —
ലീലാഞ്ജനാനില വിടാക്കൂ. യദുസ്തേഷേ! നീ;
കാരാഗ്രഹാലിവനെ വീടൊടു വീണ്ടെടുപ്പാൻ
പാരതെയെത്തുമിഹ നിൻപുതുബാധവന്മാർ!

(71)

“ആ മാന്യർ, തക്ക പടി, നിർദ്വീയതാതനാത്മ-
ജാമാത്രപുരുഷകലാനത ബോധ്യമാക്കി,
പ്രേമഹൃദയം ഭവതയെ, ജ്ജയലക്ഷ്മിയെപ്പോ-
ലാ മാധവീയപുരിയിങ്കലണച്ചുകൊള്ളും!!

(72)

“കാന്താങ്ഗി, നമ്മളിൽ മുറയ്ക്കുനുരാഗവിത്തു
താൻ താൻ വിതച്ചതു വൃഥാ കളയിപ്പ ദൈവം!
സഹാന്താത്തി വിട്ടു തിരിയെ നടകൊൾക വേഗം;
നാം താതശാസന വിലംഘിക്കുയ്ക്കൊല്ലാം.”

(73)

നിലവരയുമിതേരോതുന്നതുണ്ടെന്നു തോന്നും
നിലയില, വിടെ മന്ദം മറൊരാലിച്ചാത്തിണക്കി,
പലതിതുവിധമോതിക്കൊണ്ടു, പാരം പണ്ഠിപ്പ-
ട്ടലസനയനയാളെക്കൊമുകൻ യത്രയാക്കി.

